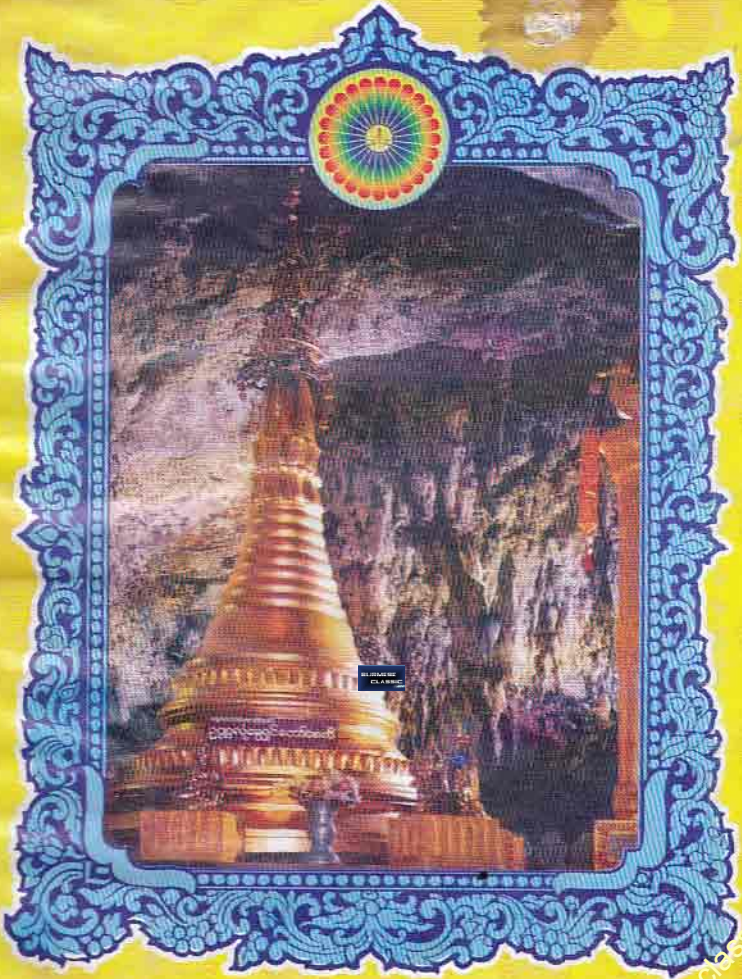

ဥဏ္ဏလုံမွေ့ရှင်တော်

သာဘာဝလိုဏ်ဂူဘုရား

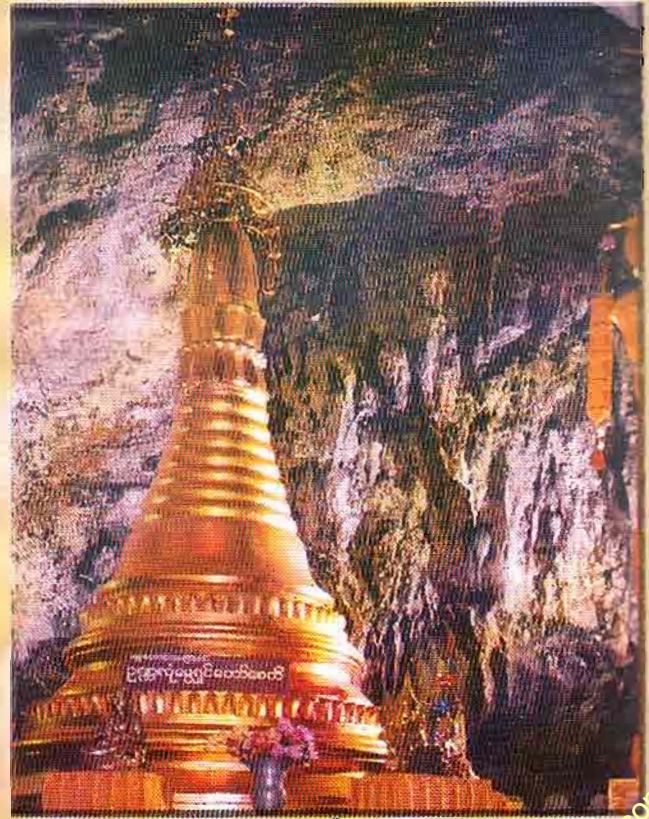

ကလောမြို့နယ်၊ မြင်းမထိရွာ

ဥဏ္ဏလုံမွေ့ရှင်တော် သာဘာဝလိုဏ်ဂူဘုရားသမိုင်း

ဥဏ္ဏလုံမွေရှင်တော်

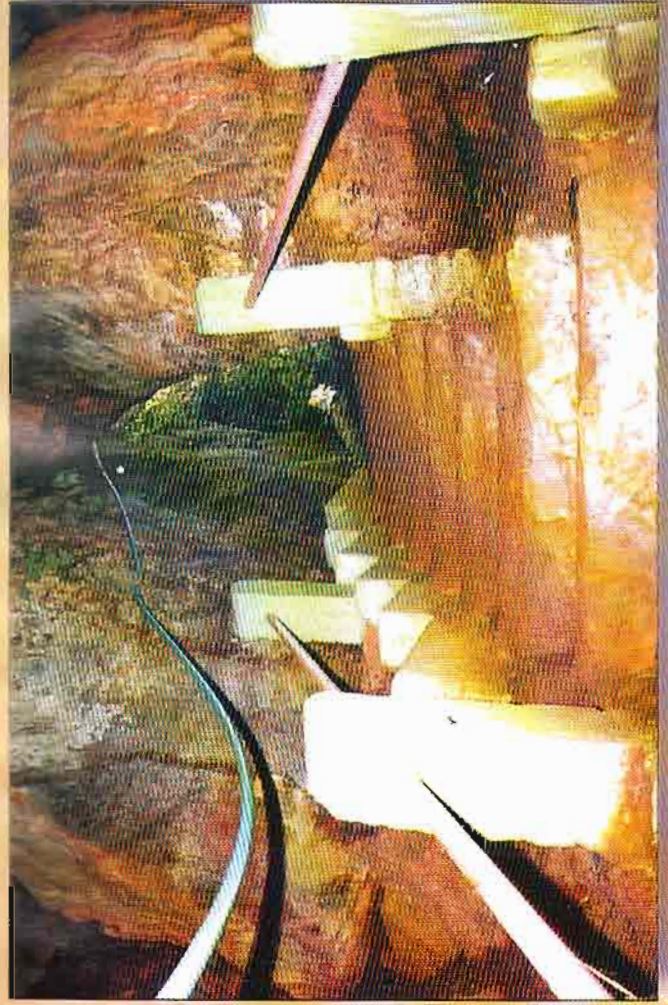
သာဘာဝလိုဏ်ဂူဘုရား

ကလေးမြို့နယ်၊ မြင်းမထိရွာ
ဥဏ္ဏလုံမွေရှင်တော် သာဘာဝလိုဏ်ဂူဘုရားသမီး

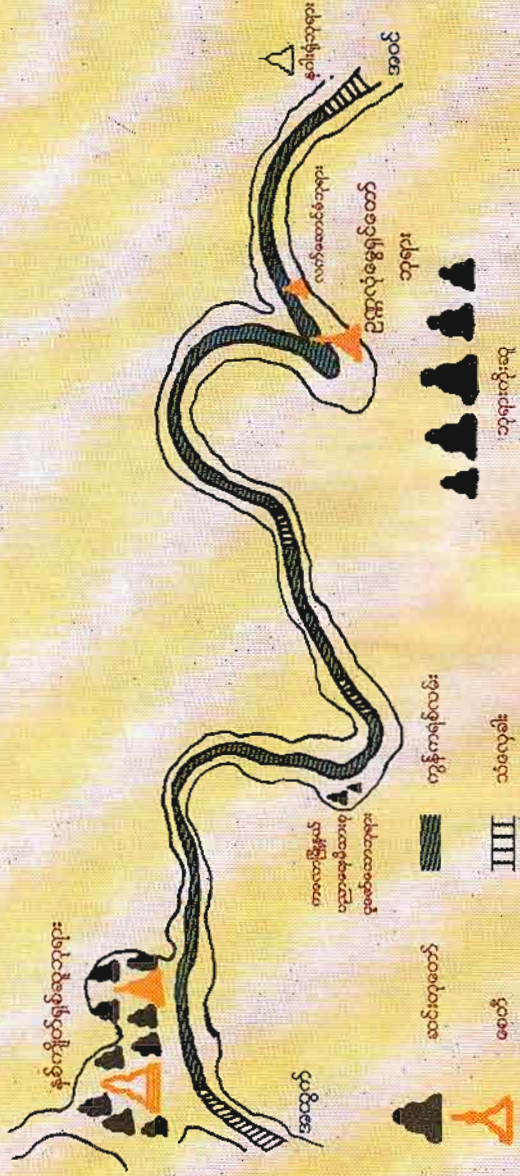

၂။ လိုက်ဂူတော်အဝင်

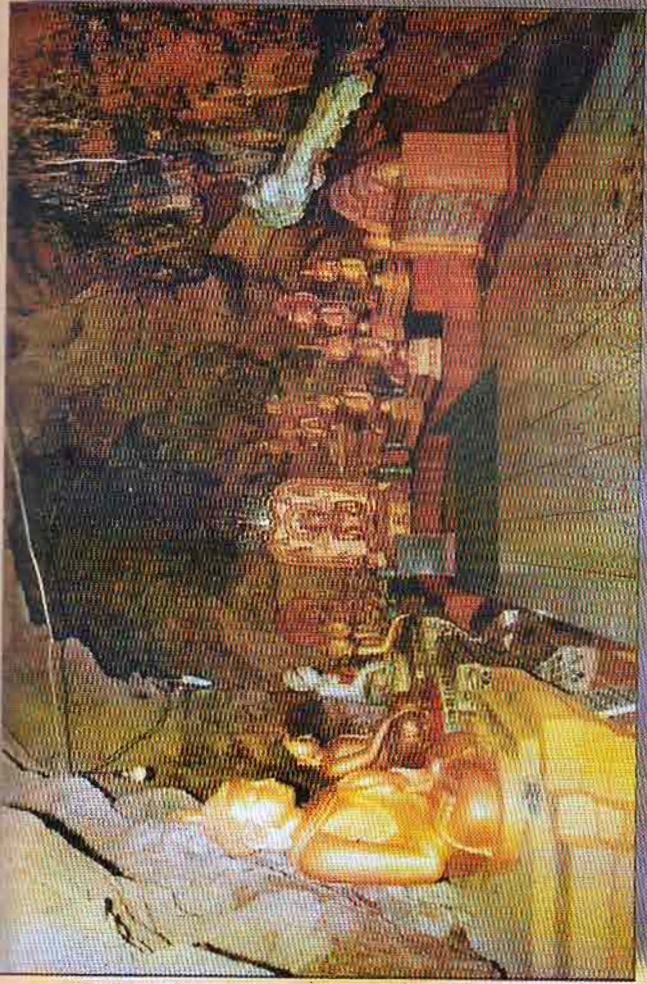
၃။ လိုက်ဂူတော်အဝင် အတွင်းဘက်

မြင်းမထဲ သာတာဝထလိုက်ဟူသော ပုလဲအမျိုးမျိုး

ပုအတွင်းလမ်းအရှည်ပေ - ၁၀၂၈ ပေ

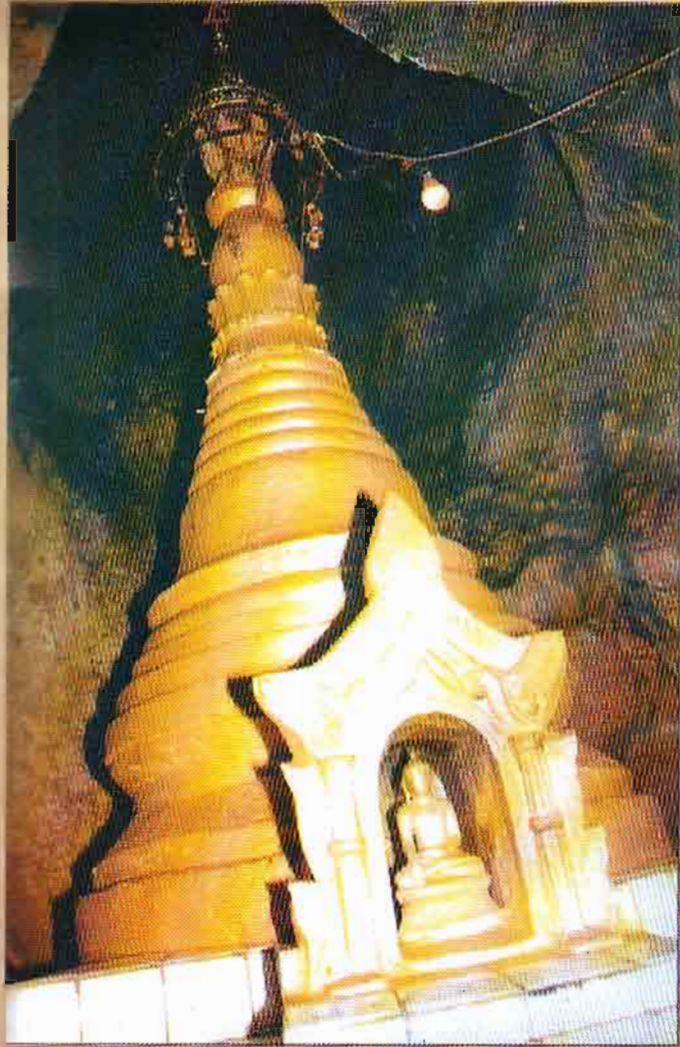

၄။ ရေသုဗိုလ်ဝင်ဂူရာစုနှစ်အလိုက်ဘုရားများ

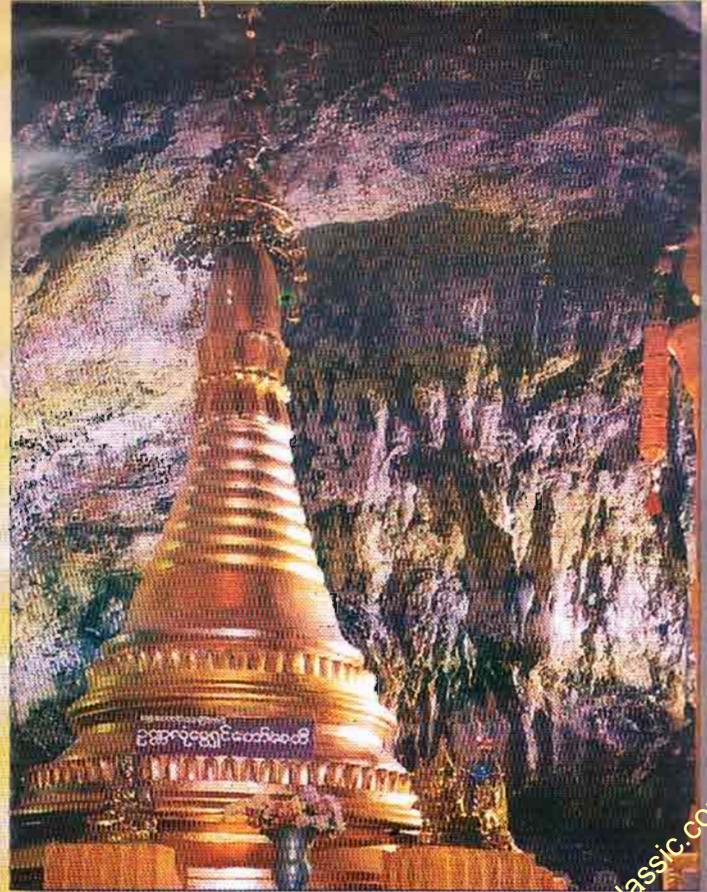

၈။ နတ်သမီးသနင်ခါးကျောက်ပျဉ်

၆။ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် လက်ဆောင်ခံစေတီ

၇။ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးတည်ထားခဲ့သော
ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ဥဏ္ဏလုံဓမ္မရှင်တော် စေတီတော်မြတ်ကြီး

ဥက္ကာလုံမွေရှင်တော် ဂါထာတော်ကြီး

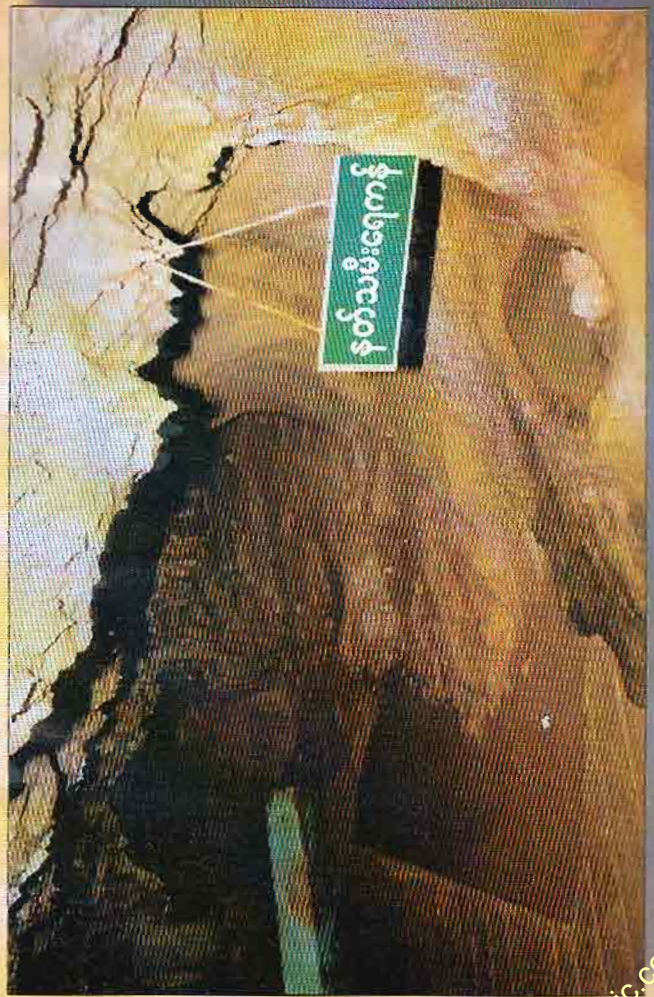
(ပထမ ဂါထာ)

ဪ၊ ဟေ၊ ဟေ၊ တိသျှတ္တ၊ တိသျှတ္တ၊ ပန္နတ္တ၊ ပန္နတ္တ၊ ဓာရေယျ၊ ဓာရေယျ၊
နိဝါရေယျ၊ နိဝါရေယျ၊ နိရဒ္ဒေယျ၊ နိရဒ္ဒေယျ၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ
ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဥက္ကာလောမာ မုနိသွားဟုံဟုံ။

(ဒုတိယ ဂါထာ)

ဪ၊ ဂုရုတေ၊ ဂုရုတေ၊ ဆိန္ဒန္တု၊ ဆိန္ဒန္တု၊ ဘိန္ဒန္တု၊ ဘိန္ဒန္တု၊
ဝိမံသေန္တု၊ ဝိမံသေန္တု၊ အတ္တင်္ဂမိသု၊ အတ္တင်္ဂမိသု၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊
ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဥက္ကာလောမမုနိ၊ သဗ္ဗေအန္တရာယော၊
ဝိနဿန္တု၊ အသေသတော။

နေ့စဉ် အိပ်ရာဝင် အိပ်ရာထ ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်လျှင် အန္တရာယ်ကင်း၏
ဥပဓိအန္တရာယ်ဖြစ်လျှင် လူမော ခေါင်းရင်းကပြင်းထန်သော အသံနှင့်
ရွတ်ပါက ရောဂါပျောက်၏

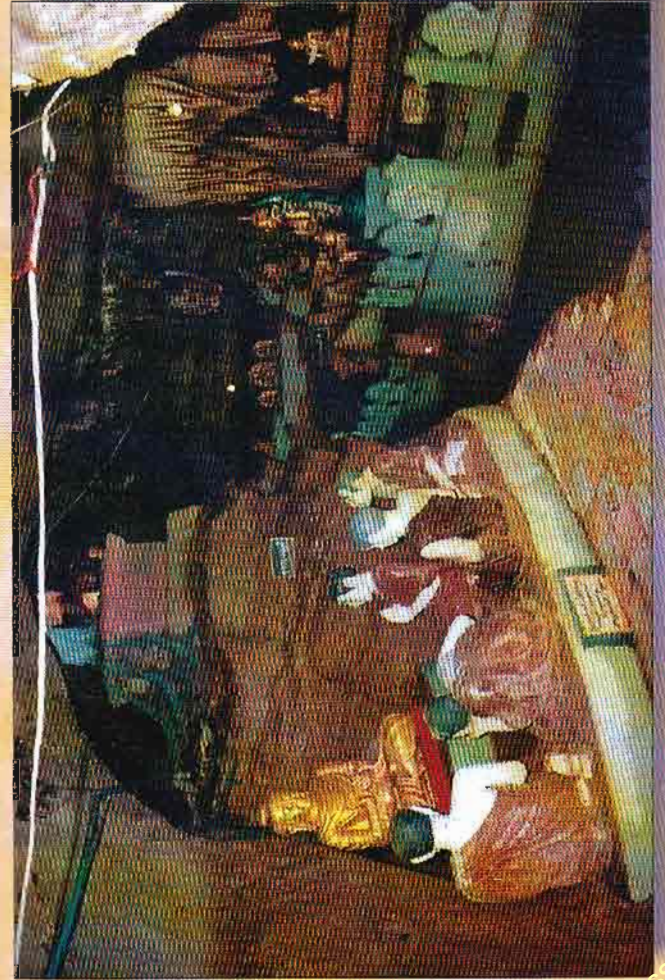
၉။ ရေပေါ်နဂါးရုံ ဓာတ်တော်ရှင်လတာမုန်ဘုရား

၁၀။ ဂူအလယ်ရှိ ကျောက်မဟာဧကမိလင်

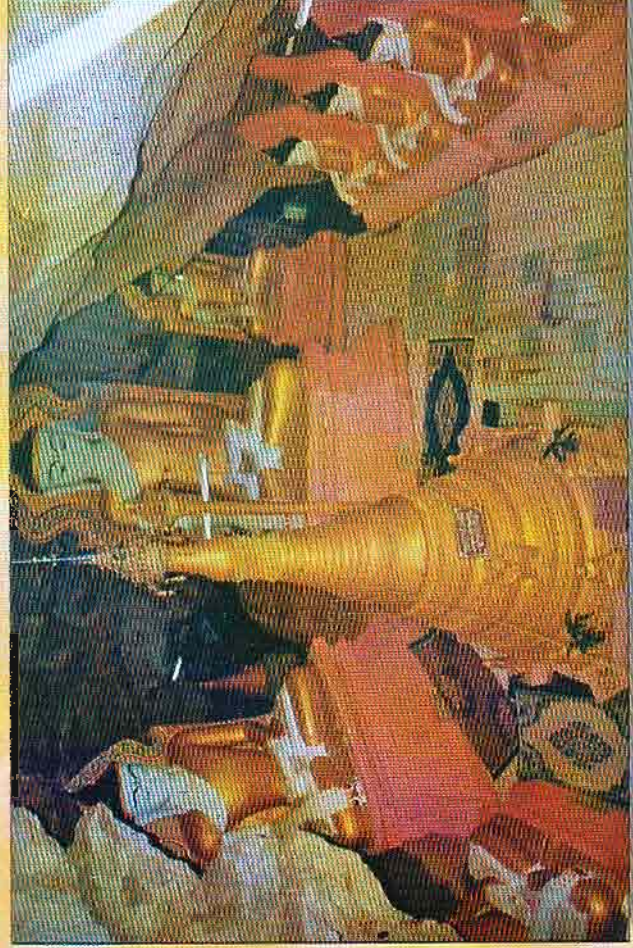
၁၁။ မြတ်စွာဘုရားဒေသစာရီကြွချီတော်မူပုံ

၁၂။ ကျောက်စားအနီးရှုစဉ်

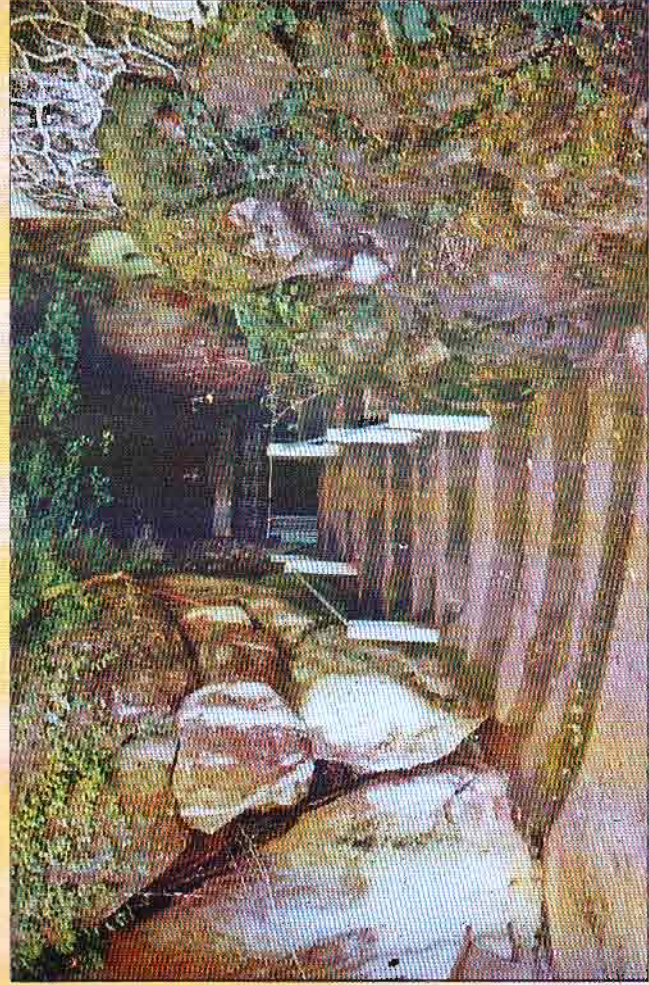
၁၃။ ရွှေဟင်္သာ နှင့် ဆင်ဖြူတော်ပုံ

၁၄။ အနော်ရထာမင်းတည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော စေတီနှင့်

၁၅။ အနော်ရထာမင်းတည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ဓေတီနှင့်
နှစ်ကျိတ်ရှစ်ရာရှပ်ပွားတော်များ (ဒုတိယ အဆင့်)

၁၆။ သဘာဝလိက်ဂု အထွက်

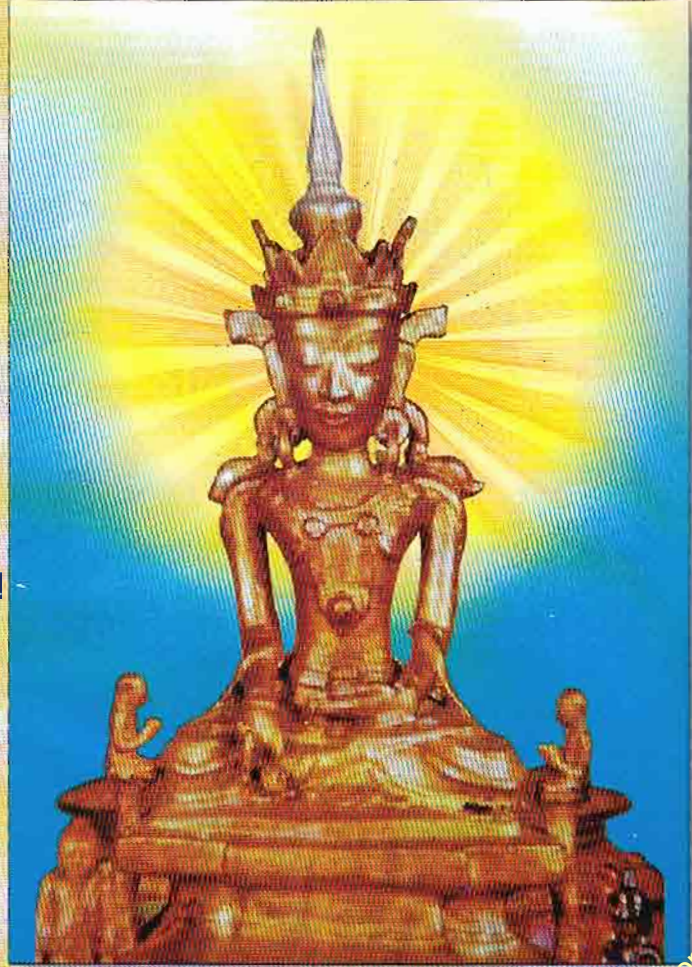
၁၇။ ရင်ပြင်ပေါ်ရှိ ပုဂံခေတ် ရှေးဟောင်းရှင်ပွားတော်များ

၁၈။ လိုက်ဂူအပြင်ဘက် နဂါးရံဘုရား

၁၉။ ကျန်စစ်သားမြင်းနှင့် ခုန်ကျော်ခဲ့သော မြင်းမထိတောင်တော်ပုံ

၂၀။ ဓာတ်တော်ရှင်လာဘာမုနိဘုရား

၂၀၀၁ ခုနှစ်မှစ၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသော ဥက္ကဋ္ဌလုံမွေရှင်တော်စေတီသဘာဝလုံကုသရေး၊ ဝေါဟာအဖွဲ့ဝင်များ
ဧကန်တန်း ဝဲ - ယာ - ကိုထွန်းပေါ်(လုံမြို့ဇေး)၊ ဦးဘောင်မင်း(မာရင်းစစ်)၊ ဦးစံမြ(တရင်းစစ်)၊ ဦးလှထွန်း(ဘက္ကရေးမှူး)
ဦးသန်းထွေး(အတွင်းရေးမှူး)၊ ကိုကျော်လှိုင်(လုံမြို့ဇေးမှူး)၊ ကိုကျော်စွာဝင်း(ဖီစက်မင်း)
ဧကန်တန်း ဝဲ - ယာ - ဦးစိုင်း(သန်းမင်းဇေး)၊ ဦးထွန်း(အဖွဲ့ဝင်)၊ ဦးသန်းမောင်(အဖွဲ့ဝင်)၊ ဦးမြင်းသောင်(အဖွဲ့ဝင်)
ဦးစိုင်း(အဖွဲ့ဝင်)၊ ဦးထွန်းရှင်(အဖွဲ့ဝင်)

“ဥက္ကဋ္ဌလုံမွေရှင်တော်စေတီ”

ဥက္ကဋ္ဌလုံမွေရှင်တော်စေတီတော်မြတ်သည် ရှေးဟောင်း သမိုင်းဝင် ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သည်။ မူရင်း ဒါယကာမှာ သီရိဓမ္မာသောကမင်း ဖြစ်၍ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်၏ မျက်မှောင်တော်၌ ပေါက်ရောက်သော ဥက္ကဋ္ဌလုံမွေတော်ခါတ်ကို ဌာပနာထည့်သွင်းပူဇော်ခဲ့သဖြင့် ဥက္ကဋ္ဌလုံမွေရှင်တော် ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ပုဂံခေတ်တွင် အနော်ရထာမင်းကြီးက ပြန်လည်ပြုပြင်၍ ထီးတော် တင်လှူခဲ့ပြီး ပုဂံမင်းဆက် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးက ပြန်လည်မွမ်းမံ၍ ထီးတော် တင်လှူခဲ့ရာ ထီးတော်မှာ သုံးဆင့် ပူးမြင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သန်း ခါတ်ပုံ ၊ ကလေးမြို့ ။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နိဒါန်း

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်သည် ယခုအခါ နေရောင်လရောင်ပမာ ထွန်းတောက်ပွင့်လင်းလျှက်ရှိပါသည်။ စေတီပုထိုး ဂူကျောင်းစသည့် သာသနိကအဆောက်အအုံများသည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်အတွင်းဝယ် မြန်မာပြည်အနှံ့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်တွင် စည်ပင် ပျံ့နှံ့လာခဲ့ပေသည်။ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေး အဖွဲ့လက်ထက်တွင် အသစ်တည်ဆောက်ခြင်း ၊ အဟောင်းကို ပြုပြင်ခြင်း တို့ကို အလေးပေးဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ သာသနာတော်သည် ပို၍ပင် စည်ပင် ထွန်းကားလာခဲ့ပေသည်။

ရှေးမင်းများလက်ထက်ကတည်းက တန်ခိုးကြီးထင်ရှားသော စေတီပုထိုးဂူကျောင်း ဘုရားများကို ကိုးကွယ်ခဲ့ရာ ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း ကလေးမြို့နယ် မြင်းမထိကျေးရွာရှိ မြင်းမထိ လှိုင်ခေါင်းနှင့် ဘုရားများမှာ ဆန်းကြယ် ထင်ရှားလှတော့သည်။

သဘာဝအလျောက်ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော ကျောက်လှိုင်ခေါင်းကြီးနှင့် ဂူများအတွင်း၌ ရှေးနှစ်ပေါင်း (၂၃၀၀)ကျော်ကာလမှစတင်၍ ဘုရားများကို တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သဖြင့် သမိုင်းဝင် ဥမင်လှိုင်ခေါင်းနှင့် သမိုင်းဝင် ဘုရားများ ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဤကဲ့သို့ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော မြင်းမထိလှိုင်ခေါင်းနှင့်ဘုရားများအား နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများက စိတ်ဝင်စားခဲ့သဖြင့် သမိုင်းအထောက်အထားကို ရှာဖွေလေ့လာခဲ့ရာ မြင်းမထိရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဆရာတော် ထံမှ ကောဇာသက္ကရာဇ်(၁၂၆၇)ခုနှစ်တွင် ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့သော ရှစ်ကြောင်းရေး (၆)ရွက်ပါ ပေစာတစ်စောင်ကို ရရှိခဲ့လေသည်။

ယင်းပေစာတွင် မြင်းမထိဥမင်လှိုင်ခေါင်းရှိ စေတီဘုရားများမှာ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ ကောင်းမှုများဖြစ်ကြောင်း ဆက်လက်၍ အနော်ရထာမင်းစောက ကောင်းမှုပြုခဲ့ကြောင်း အခိုင်အမာတွေ့ရှိရသည်။

သို့ပါ၍ လူသူအများ ဝင်ထွက်သွားလာ ဘုရားဖူး၍ရသော အဝင်ပေါက်မှသည် အထွက်ပေါက်အထိ (၁၀၂၈)ပေရှည်လျားသော မြင်းမထိဥမင်လှိုင်ခေါင်းနှင့် ဘုရားများသမိုင်းကြောင်းကို ပေစာအထောက်အထား ၊ ဦးကုလား၏ မဟာရာဇဝင်ကြီး ၊ မှန်နန်းရာဇဝင်တော်ကြီး ၊ ဟံသာဝတီဦးဘရင် ရေး အနော်ရထာသမိုင်းကျမ်းများအရ ရေးသားပြုစုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

o x o x o x o x o x o x o x o x o x o

မြင်းမထိဘုရားအစ ၊ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးက

မဇ္ဈိမဒေသ ၊ ပါဠိလိုပုတ်ပြည်၌ သာသနာသက္ကရာဇ်(၂၁၈)ခုနှစ်တွင် ဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ကြည်ညို၍ ချီးမြှောက်လိုသောအားဖြင့် ဓမ္မဓန္ဒာရုံစံသောင်း လေးထောင်ရှိသည်ကို အထိမ်းအမှတ်ပြုလျက် ရေကန်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ၊ ရေတွင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ၊ ကျောင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ၊ စေတီပုထိုးပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။ သာသနာသက္ကရာဇ် (၂၃၅)ခုနှစ်တွင် မောဂလ္လိတိဿထေရ်ကို အမျိုးပြု၍ တတိယသင်္ဂါယနာတင်သည်။ သာသနာတည်မည့် အလားအလာရှိသော အရပ်(၉)ဌာနသို့ သာသနာပြုစေလွှတ်တော်မူခဲ့သည်။

မြင်းမထိပေစာအရ (မြတ်ဘိ ဓမ္မတော်အစစ် ၊ ကြည့်သော် ထင်ရှား
ဝေဓိမျှကိုင် ၊ ကြီးသားမြင်ထင် ၊ ဝေးကမြင်၏ ၊ တောင်ခွင်အတိ ၊ ကရင်
ကြီးတည်း ၊ မြင်ဘိစောင့်ထား ၊ ပိုင်းခြားမြေပိုင် ၊ ရတ်မြိုင်တောက ၊
မြင်းလှတစ်စီး ၊ ထားဘိစောင့်ကျပ် ၊ ဘနပ်တော်တွင် ၊ နေချေရင်ဟု ၊
အောင်မြင်ဓမ္မာသောက ၊ ပြုထားကောင်းမှု ၊ များလှိုင် ၊ ဦးမှင်မှာတည်း ။
အတိဘုရားရှိ၏ ။ ဓမ္မာသောကဥစ္စာလည်း ဦးမှင် မှာတည်း။) ဟု ဓမ္မာ
သောကမင်းကြီး လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့သည်။

ထိုမှတစ်ပါး (မြေချားသုံးပါး ၊ ထားတုံပြီးမှ ၊ ဌာနရတ်မြေ ၊
ပလောင်ပြည်တည်း ။ တူတချား ကောလပိစံ ၊ လက်ဘက်ချံနှင့် ၊ ရေကံ
ထားလျက် ၊ ဘုရားမြတ်စွာ ၊ ဓမ္မာသောက ၊ ဘုရားရှိ လူတစ်ခု ၊
ခေါင်ရိတ်ဟူ၏ ။ ပလောင်ရွက်မြောက်ခွင် ၊ ရှေ့မော်ထူးတည်း။) ဟု
ရှေးသားပြုစုထားပါသည်။

(ပေစာထဲတွင်ရှိသည့်အတိုင်း သတ်ပုံကို မပြုပြင်ဘဲ ဖော်ပြပါသည်။)

ပလောင်ရွာဟူသည်မှာ ပင်လောင်းဖြစ်သည်။ မြင်းမထိမှ တောင်
ဘက်သို့ ရေမြေခြားနေသည်ကို ကျော်လွန်ပါက ပင်လောင်းသို့ ရောက်ကြောင်း
မြင်းမထိဥမင်၌ရှိသော ဘုရားများမှာ ဓမ္မသောကမင်း၏ ကောင်းမှုများဖြစ်
ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။

(သိန္နောမြောက်ကား ၊ အရှေ့တောင်ခြေရင်းတွင် ၊ ရေဝင်ဦးမှင်
ရှိ၏ ။ ဟင်းသာတောင်မနီးမဝေးမြောက်က (မြင်းမထိ)ဟူ၍ ရှိ၏ ပတ်၍
ဝင် ဥစ္စာမြင်၏။ မြင်းမထိအနောက်မြောက်က ၊ (မြင်းက) တောင်ဟူ၍
ရှိ၏ ။ အရှေ့တောင်ထောင့်တွင် အင်းရှိ၏ ။ အင်းတော်က တောင်ထိပ်တွင်
စေတီတစ်လုံးရှိ၏ ။ ရပ်တော်တစ်တောင့်ထွာ ၊ အုတ်လေးချပ် ၊ ဓမ္မာ

သောကမင်း ကောင်းမှုဓမ္မတော်မြတ်သည် ၊ ဘုန်းရှိ တုမရှိတည်း ။ ဘုရား
အရှေ့က ရေဝင်ဦးမှင်ရှိ၏ ။ ရေထဲတွင် ကိုးလန်ရှိ၏ ။ ဥုံနုလုံ ဓါတ်လည်း
ရှိ၏ ။ ဓမ္မာသောကမင်း ကောင်းမှု ပေတည်း။) ဟု ခိုင်လုံစွာ မှတ်တမ်း
တင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

သို့ပါ၍ “မြင်းမထိ ဂူဘုရားအစ သီရိဓမ္မသောကမင်းက” ဟူသော
အဆိုတွင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ပေစာတွင် ဖော်ပြထားသော မြင်းမထိတောင်ရှေ့တွင် စေတီ ၊
၎င်းအနားတွင် ရေဝင်ဦးမှင်ရှိနေသည်။ တောင်ဘက်တွင် ပင်လောင်း ၊
မြောက်ဘက်တွင် မြင်းကရွာရှိပါသည်။ ယခု၎င်းရေရှိသည့်နေရာတွင် သံလှေကား
တပ်ဆင်ပေးထားပြီးဖြစ်ပါသည်။ ဥုံနုလုံ (ဥဏ္ဍလုံ)ဓါတ်တည်ရှိသည့် ဘုရား
သည် လှိုင်ခေါင်းထဲတွင် တည်ရှိနေပါသည်။ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်
၏ ရှေ့မှောက်တွင် ပေစာကို ရှေးသားပြုစု၍ လုံခြုံစွာထိန်းသိမ်းပြီးနောက်
အဆင့်ဆင့် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ရာ ဤပေစာအရ ကျောက်လှိုင်ခေါင်းမှာ ရှေးနှစ်
ပေါင်းထောင်သောင်းကျော်ကတည်းက ဖြစ်တည်လာခဲ့ပြီး ဘုရားစေတီများမှာ
လွန်ခဲ့သည့် နှစ်(၂၃၀၀)ကျော်ကတည်းက တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော
ဓမ္မသောကမင်း၏ ကောင်းမှုဖြစ်ကြောင်း ခိုင်ခိုင်မာမာ သိရှိရပါသည်။

ဓမ္မာသောကဏိ နေဒဂါမှာ အာနော်ရထာ

မြင်းမထိလှိုင်ဂူ ၊ လှိုင်ခေါင်းတို့တွင် စေတီဘုရားများ၏ အစအဦး ကောင်းမှုရှင်သည် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးဖြစ်၍ နောက်ပိုင်းတွင် ဆက်လက် တည်ထားကိုးကွယ်သူမှာ ပုဂံအနော်ရထာမင်းဖြစ်သည်။

မြင်းမထိလေစာအရ (မင်းရှင်ပိုင်းခြား ၊ လူများတကာ ၊ မင်းမိန့် သာတည်း ။ ရှေ့မှာတမူ ၊ သံတောင်ဟူ၏ ။ တောင်မှာ အခြား ၊ အင်းတိန်ဘုရားတည်း ။ မြောက်မှာ သာလ ၊ ပင်းခုရတည်း ။ တောင်မှာ အတိ ၊ ကရင်ကြီးတည်း ။ မင်းသားလှူထား ၊ နတ်များတကာ ၊ ဝေချမ်း ပါ၏ ။ မြောက်မှာတိကာ ၊ မြင်ဘိရွှေစေတီ ၊ ထူးမည် ရုတ်ဆီဆင်းဝါ ၊ နော်ရထာမင်းစော ကောင်းမှုတည်း ။)ဟု သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ထားသည်။

အနော်ရထာမင်းစော (မြန်မာသက္ကရာဇ်-၃၇၉ - ၄၂၁)သည် ညောင်ရွှေ-အင်းတိန်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြောင်း ဟံသာဝတီဦးဘရင် ရေး (အနော်ရထာ)စာအုပ်တွင် ဤသို့ဖော်ပြထားသည်။ (ကောဇာသက္ကရာဇ်-၄၁၆ ခုနှစ်မှာ ၊ အနော်ရထာမင်းစောသည် ၊ ညောင်ရွှေအင်းတိန်၌ ပေါရိသတ် ဘုရားကို တည်၍ နေပြည်တော်သို့ အပြန်တွင် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး တည်ခဲ့သော စေတီတော်တည်ရာဌာနသို့ ရောက်တော်မူလေ၏) ဟူ၍ ဖော်ပြ ထားပါသည်။

သာစည်မြို့နယ်ရှိ ရွှေယင်မျှော် (ရှေးအမည် မုတ္တော သို့မဟုတ် ရွှေမုတ္တော)ဘုရားသမိုင်း၌ ပေါက်ကံရာဇာ အနော်ရထာသည် များစွာသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့နှင့် တိုင်းခွင်လှည့်လည်ရာ ညောင်ရွှေ-အင်းတိန်အရပ်၌ ပေါရိသတ်ဘုရားကို တည်ထားပြီးမှ ရှမ်းပြည်မှ အောက်ကျင်းသို့ သက်ဆင်း လှည့်ရောက်ခဲ့ကြောင်း သက်သေထုလျှက်ရှိပေသည်။ သို့ပါ၍ မြင်းမထိ

လှိုင်ဂူဘုရား၏ ကောင်းမှုရှင်မှာ သီရိဓမ္မာသောကမင်း၏ နောက်မှာ အနော်ရထာဖြစ်ပေတော့သည်။

၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀

ထင်ရှားပျော် ၊ မြင်းမထိ

ကလောမြို့၏ အရှေ့တောင်(၄)မိုင်ခန့်ရှိသော မြင်းမထိတောင်ကြီး မှာ ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသ၌ အမြင့်မားဆုံးသော တောင်ဖြစ်သည်။ ပြည်တွင်း ပြည်ပခြေလျင်နှင့် တောင်တက်သမားများ စိတ်ဝင်းစာစွာ တက်ရောက်လေ့ ရှိသည့် တောင်ဖြစ်သည်။ ကလောမြို့သည် ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက် (၄၃၁၅)ပေအမြင့်တွင် ရှိ၍ မြင်းမထိတောင်သည် တောင်ခြေမှ (၁၀၇၅)ပေ အမြင့်တွင် တည်ရှိပေသည်။

ရှေးသူဟောင်းများ ပြောစမှတ်ပြုခဲ့သည်မှာ တောင်ဘက်နားရှိ ရွာကြီး တစ်ရွာ အနီးတွင် ချိုင့်ကြီးအတွင်းမှ အင်အားကြီးမားသော မြင်းကြီး လေးကောင်ထွက်လာ၍ စိုက်ပျိုးထားသော ကောက်ပဲသီးနှံများကို စားသောက် ပစ်ကြကြောင်း ၊ ခြောက်လှန့်၍လည်း မဲရသဖြင့် ပုဂံပြည်ရှင် အနော်ရထာ မင်းထံ အကူအညီတောင်းကြရသည်။ မင်းကြီးသည် ကျန်စစ်သား ၊ ငထွေးရူး၊ ငလုံးလက်ဖယ်၊ ညောင်ဦးဖိ၊ ဟူသော သူရဲကောင်းလေးဦးတို့အား စေလွှတ် လိုက်ရာ ၎င်းတို့သည် မြင်းကြီးများကို ရေသို့ ဆင်းအောင် ကြံ၍ ခုန်အုပ် ဖမ်းယူပြီး စီး၍ ရအောင် လေ့ကျင့်လျက် ပုဂံနေပြည်တော်သို့ ယူဆောင်သွား ခဲ့သည်။

မြင်းထွက်လာသော ရွာကို (မြင်းတွင်းရွာ) ဟုခေါ်သည်။ ယခုတိုင် ကလောမြို့နယ်နှင့် ပင်လောင်းမြို့နယ်အဝင်ရှိ ဘီလူးချောင်းအနီးတွင် တည်ရှိ ပါသည်။ မြင်းများထွက်မပြေးနိုင်ရန် ဝိုင်းဝန်းဖမ်းသည့်နေရာကို (မြင်းဝန်း) ဟုခေါ်တွင်ခဲ့ရာ ယခု (အင်းဝန်းရွာ)ဟူ၍ မြင်းမထိရွာ၏ အရှေ့ဖက် တစ်မိုင် ကျော်ခန့်တွင်ရှိနေပါသည်။ မြင်းများကို ဖမ်းယူ၍ ခရီးထွက်ခဲ့ရာ အလွန် မြင်းမားသော တောင်ကြီးကို တွေ့၏။ ကျန်စစ်သားသည် မြင်းကို စီး၍ ထိုတောင်ကို ခုန်ကျော်၏။ တောင်ကို ကျော်၍ တစ်ဖက်သို့ရောက်ရှိသဖြင့် ထိုတောင်ကို (မြင်းမထိတောင်)ဟုခေါ်တွင်သည်။ ကျန်စစ်သားသည် မြင်း မြေသို့ ခြေကျသည်နေရာ၌ ခေတ္တနား၍ အနီးအနားတွင် တွေ့ရသော ရေတွင်း နားတွင် မြင်းကို လှန်၍ အစာစားစေ၏။ ထိုနေရာကို (မြင်းလှန်တောင်)၊ ထိုရေတွင်းကို (မြင်းလှန်တွင်း)ဟု ယနေ့တိုင် ခေါ်တွင်လျက်ရှိသည်။ မြောက်ဖက် သို့ ဆက်လက်လာခဲ့ရာ တစ်နေရာတွင် မြင်းများ ခုန်မြူးသည်ကို အစွဲပြု၍ (မြင်းက) ရွာဟု တွင်ခဲ့သည်။ ယခု (မြင်းကရွာ) မှာ ကလောမြို့၏ အရှေ့ မြောက် ယွန်းယွန်းနှစ်မိုင်ခွဲခန့်တွင် တည်ရှိနေပါသည်။ မြင်းများ ဒုန်းစိုင်း စီး၍ စီးကြသည့်နေရာကို (မြင်းစိုင်းကုန်း)ဟု ခေါ်တွင်ကြသည်။ ဆင်တောင်၏ အထက် မြင်းတိုက်ဘူတာ၏ မြောက်ဖက်တောင်ကုန်းတွင် (မြင်းစိုင်းကုန်း) တည်ရှိနေပါသည်။

မှန်နန်းရာဇဝင်တော်ကြီး စာမျက်နှာ(၂၃၆)၌ (တစ်ရံရောအခါ လက်ထုတ်အရပ်၌ ကြိုးကနှင့်တကွ မြင်းလေးစီးသည် လူတို့ ဖမ်း၍ လုံးဝ မရနိုင် ။ အရှင်လည်းမရှိဟု အနော်ရထာမင်းကြီးအား နားတော်လျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း ကျန်စစ်သား ၊ ငထွေးရူး ၊ ငလုံးလက်ဖယ် ၊ ညောင်ဦးဖီး ဤသူရဲကောင်းလေးယောက်တို့ကို ရအောင်ဖမ်းချေဟု စေတော်မူ၏။ သူရဲ

လေးယောက်တို့သည် ခြံရံလောင်းလုပ်၍ ရေသို့ ချပြီးလျှင် မြင်းလေးစီး လည်း ရေသို့ ကူးလေ၍ ကူးရာတွင် တက်၍စီးကြလေ၏။ မြင်းကိုရပြီး သော် ဆောင်၍ မင်းကြီးအား ဆက်လေ၏။ မင်းကြီးလည်း ယင်းမြင်းလေး စီးကို သင်တို့ လေးယောက်မွေး၍ ငါ၏ အမှုတော်ကို ထမ်းဟု အပ်တော် မူလေ၏။ ထိုမြင်းလေးစီးတို့ကား နတ်မြင်းချည်းဖြစ်၍ အဖိုးအတိုင်းမသိ ထိုက်၏။) ဟူ၍ သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ထားရာ မြင်းမထိ ၊ မြင်းဝန်း ၊ မြင်းက ၊ မြင်းစိုင်းကုန်း ၊ မြင်းလှန်တောင် စသည့် သမိုင်းကို မှန်ကန် ကြောင်း သက်သေပြလျက်ရှိပေသည်။

o x o x o x o x o x o x o x o x o x o

မြင်းမထိရွာခေါင်း ၊ သွားရာပမ်းကြောင်း

ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း ကလောမြို့နယ်တွင် ကလော-အောင်ပန်း (၆)မိုင် ၊ ပြည်ထောင်စုလမ်းမကြီးပေါ်၌ ကလောမှ (၄)မိုင် ၊ အောင်ပန်းမှ (၂)မိုင်အကွာ၌ ပင်လောင်း ၊ ဖယ်ခုံ ၊ လှိုင်ကော်သို့ သွားသည့် ကားလမ်း ရှိသည်။ လမ်းဆုံမှ ပင်လောင်းဖက်သို့ (၄)မိုင်ခန့်သွားလျှင် ထင်ရှားတည်ရှိ မြင်းမထိ သို့ ရောက်၏။ ပင်လောင်းသို့သွားသည့်လမ်း၏ အရှေ့ဖက် မြင်းမထိရွာနှင့်တစ်ဆက်တည်း (၂)ဖာလုံခန့်ကွာဝေးသည့်နေရာတွင် ဂူများ နှင့် လှိုင်ခေါင်းတည်ရှိရာ တောင်ကုန်းကို တွေ့ရသည်။ တောင်ကုန်း၏ မြောက်ဖက်ပိုင်းရှိ ဘုရားများကို ကားလမ်းမှပင်မြင်တွေ့ရသည်။ ရင်ပြင်၌ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ရှစ်ဆူ နှင့် ဓမ္မာသောကမင်းတည်ခဲ့သော စေတီကို မှူးတွေ့ရ၏။ ထိုစေတီအနားရှိ တောင်ကုန်း၏ တောင်ဖက်ပိုင်းသို့ရောက်အောင် သွားနိုင် သည့် သဘာဝကျောက်သားလှိုင်ခေါင်းကြီးသည် ရှေးနှစ်ပေါင်းတောင်သောင်း

မက အချိန်မှစ၍ တည်ရှိနေခဲ့သည်။ ကျောက်စက်ပန်းဆွဲများရှိလျှင် ကျောက်စက်ရေများ အစဉ်ကျလျက်ရှိပါသည်။ သဘာဝရှုမောဖွယ် ၊ သဘာဝ အလှအပများကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ လှိုင်ခေါင်း၏ အလျားမှာ (၁၀၂၈)ပေ ရှိ၍ ဘေးတစ်ဘက်တစ်ချက်၌ လှိုင်ဂူများ တည်ရှိနေပါသည်။ လှိုင်ခေါင်းထဲ သို့ ယခင်က ရေဝင်သဖြင့် (ရေဝင်ဂူ) ဟုခေါ်တွင်သည်။ အထဲသို့ ဝင်သော ရေမှာ ဂူထဲရှိ ထူးပေါက်တစ်ခုထဲသို့ စီးဝင်ငုတ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားသည်။ လှိုင်ခေါင်းထဲတွင် ဥုံနုလုံရှင် ရုပ်ပွားတော်နှင့် စေတီများရှိသည်။ တောင်ကုန်း ၏ တောင်ဖက်ပိုင်းအရောက်တွင် ထွက်ပေါက်ရှိသည်။ ထိုထွက်ပေါက် တစ်ဝိုက် ၌ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော် (၂၈)ဆူ (နတ်ကျိတ်ရှစ်ဆူ) နှင့် စေတီများကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ရှေးနှစ်ပေါင်း (၂၃၀၀)ကျော်ကတည်းက တည်ထားကိုးကွယ် ခဲ့သည့် စေတီများ ၊ ရုပ်ပွားတော်များဖြစ်၍ လက်ရာမှတ်မှာ ဆန်းပြားနေပေ သည်။

(၂၅-၅-၁၉၉၆)နေ့မှစ၍ မြို့နယ်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေး အဖွဲ့က ဦးဆောင်လျက် ပြုပြင်မွမ်းမံတည်ဆောက်မှုများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ယခုအခါ လှိုင်ခေါင်းအတွင်းသွားလာရန် လမ်းခင်းခြင်း ၊ ရေဝပ်သည့် နေရာများ၌ သံလှေကားများတပ်ဆင်ခြင်း ၊ ရုပ်ပွားတော်များ ၊ စေတီတော် များတွင် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လျှူခြင်း ၊ လျှပ်စစ်မီးထွန်းပေးခြင်း တို့ကို ဆောင်ရွက် ထားပါသည်။ ဆက်လက်၍ ဘုရားကြည်ညိုရန် နေရာများ ဆင်းတုရုပ်ပွား တော်များ တည်ထားကိုးကွယ်ရန် နေရာထိုင်ခင်းများကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိ သည်။ ကြည်ညိုဖွယ်အတိ ၊ မြင်းမထိ လှိုင်ခေါင်းဘုရားစေတီများ လှိုင်ခေါင်း နှင့် လှိုင်ဂူများကို အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးသူ၊ လှေလာသူ၊ နိုင်ငံခြား မှ ဧည့်သည်တော်များ လာရောက်ကြ၍ စည်းကားလျက်ရှိပါတော့သည်။

နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း တန်ခူးနှစ်သစ် (၈)ရက် ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့် ကျော်(၈)ရက်နေ့များတွင် ဘုရားပွဲတော် ကျင်းပကြသည်။

၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀-၀

ရှေးဟောင်းသုတေသန၏ ဒါတည်ပြုချက်

မြင်းမထိလှိုင်ခေါင်းအတွင်းရှိ မြေများကို တူးထုတ်ရာတွင် တွေ့ရှိရ သော ကျိုးပြတ်နေသည့် ရုပ်ပွားတော်များ စုလစ်မွန်းချွန်းပါသော ရုပ်ပွားတော် နှင့် ရှေးဟောင်းအုတ်ချပ်တို့ကို ပုဂံ-ညောင်ဦးရှိ ရှေးဟောင်းသုတေသနသို့ ယူဆောင်၍ ပြသခဲ့ပါသည်။

စုလစ်မွန်းချွန်းပါရှိသော ရုပ်ပွားတော်မှာ (၁၈)ရာစုလက်ရာဖြစ် ကြောင်း ၊ ကျိုးပြတ်နေသော ရုပ်ပွားတော်များမှာ (၁၇)ရာစုထက် စောသော လက်ရာများဖြစ်ကြောင်း အုတ်ချပ်မှာ ပုဂံခေတ်လက်ရာဝဲခဲနည်းအားဖြင့် အနော်ရထာမင်းတည်ခဲ့သော ဘုရားများမှ အုတ်ချပ်အတိုင်းဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုချက်ရရှိခဲ့ပေသည်။

သို့ပါ၍ မြင်းမထိဂူရှိ ဘုရားနှင့် သာသနိကအဆောက်အအုံများမှာ လွန်ခဲ့သော (၉၀၀)ကျော် အနော်ရထာမင်း၏ ကောင်းမှုဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင် ထင်ရှားပါသည်။

ရက်စွဲ ၊ ၁၉၉၆-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၇)ရက်။

ဘုရားသမိုင်း မှတ်တမ်းပြုစုရေးအဖွဲ့
ကလောမြို့။

